

Sygn. akt VI U 352/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 06/10/2021 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Małgorzata Kryńska-Mozolewska

po rozpoznaniu w dniu 6 października 2021 r. w Warszawie na rozprawie w trybie art. 148 (1) § 2 k.p.c

sprawy małoletniego P. K. reprezentowanego przez przedstawiciela ustawowego od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w W. z dnia 26 września 2020 r. znak (...)

przeciwko Wojewódzkiemu Zespołowi do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w W.

o ustalenie stopnia niepełnosprawności

zmienia zaskarżone orzeczenie w ten sposób że zalicza małoletniego P. K. do osób o znacznym stopniu niepełnosprawności do 1 lutego 2024 r

Sygn. akt VI U 352/20

UZASADNIENIE

Orzeczeniem z dnia 9 kwietnia 2020 roku nr: (...) Miejski Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w W. zaliczył P. K. do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności o symbolu przyczyny 12-C wskazując, że niepełnosprawność istnieje od urodzenia, a orzeczenie wydaje się do 9 kwietnia 2021 roku.

Orzeczeniem z dnia 29 czerwca 2020 roku nr (...) Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w W. utrzymał w mocy orzeczenie MZON z dnia 9 kwietnia 2020 roku.

(orzeczenia MZON z dnia 9 kwietnia 2020 roku i WZON z dnia 29 czerwca 2020 roku – akta WZON)

Od powyższego orzeczenia WZON, M. K. – przedstawiciel ustawowy P. K. wniósł odwołanie wskazując, że nie zgadza się z oceną WZON odnośnie stanu zdrowia jego syna i deficytów wywołanych autyzmem.

(odwołanie – k. 1)

W odpowiedzi na odwołanie WZON wniósł o jego oddalenie.

(odpowiedź na odwołanie – k. 4)

Sąd ustalił, co następuje:

Odwołujący się P. K. cierpi na autyzm dziecięcy oraz niepełnosprawność umysłową w stopniu lekkim od urodzenia. Pozostaje pod opieką Poradni Zdrowia Psychicznego od maja 2017 r. Od wczesnych lat dziecięcych był pod opieką Wczesnej Interwencji, ma orzeczone kształcenie specjalne. P. jest uczniem w klasie cukierniczej, ale nigdy nie upiekł żadnego ciasta. Nie sprawia większych trudności wychowawczych, stara się przestrzegać obowiązujących norm

społecznych, ale w sytuacjach nietypowych reaguje gwałtownie, ma trudności w relacjach z rówieśnikami, nie potrafi włączyć się do zabawy i rozmowy.

P. K. nie wychodzi sam z domu, nie jest w stanie samodzielnie podejmować decyzji w wielu podstawowych aspektach życia codziennego. Nie jest w stanie zrobić samodzielnie zakupów, przygotować się do szkoły, przygotować dla siebie posiłku. Ma trudności w kontakcie z innymi osobami, nie reaguje na polecenia, a jeśli reaguje to nieadekwatnie do sytuacji. Nie jest w stanie podporządkować się poleceniom. Ma duże trudności z udzielaniem prawidłowych odpowiedzi. Jest ubierany przez rodziców, nie potrafi samodzielnie dostosować ubrania do warunków pogodowych. Ma trudności w uczeniu się, osiąga słabe wyniki w nauce, mimo obniżenia wymagań edukacyjnych. Uczy się w domu tylko z rodzicami. Do szkoły, do której uczęszcza został przyjęty, jako dodatkowy uczeń, z powodu braku miejsc w innych placówkach. Podaje nieprawdziwe informacje odnośnie swojego uczęszczania do szkoły. Szybko wpada w złość i jest agresywny.

U odwołującego występuje niepełnosprawność związana z upośledzeniem i autyzmem w stopniu znacznym. Występuje również konieczność stałej opieki ze strony innych osób w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji.

(opinia biegłego psychiatry M. L. – k. 16-17)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie opinii biegłego psychiatry M. L.. Opinia jest rzeczowa, zawiera logiczne wnioski, została poprzedzona analizą dokumentacji medycznej oraz badaniem małoletniego i wywiadem z jego rodzicem. Żadna ze stron nie składała zastrzeżeń do opinii, ani nie wносиła o uzupełnienie materiału dowodowego w sprawie.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 – 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych - do znacznego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej i wymagającą, w celu pełnienia ról społecznych, stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innych osób w związku z niezdolnością do samodzielnej egzystencji. Do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej lub wymagającą czasowej albo częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych. Na uwagę zasługuje to, że między drugą a trzecią przesłanką umiarkowanego stopnia niepełnosprawności ustawodawca posłużył się alternatywą łączną „lub”, co oznacza w praktyce konieczność spełnienia, co najmniej dwóch z trzech wskazanych grup przesłanek definiujących umiarkowany stopień niepełnosprawności. Zawsze występować musi naruszenie sprawności organizmu i, dodatkowo, albo niezdolność do pracy (zdolność jedynie w warunkach pracy chronionej), albo konieczność pomocy w pełnieniu ról społecznych. W przypadku znacznego stopnia niepełnosprawności wszystkie przesłanki muszą zostać spełnione. Natomiast niezdolność do samodzielnej egzystencji oznacza naruszenie sprawności organizmu w stopniu uniemożliwiającym zaspokajanie bez pomocy innych osób podstawowych potrzeb życiowych, za które uważa się przede wszystkim samoobsługę, poruszanie się i komunikację.

Zgodnie z art. 6b ust. 3 pkt 7 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, Dz. U. Nr 123, poz. 776 z późn. zm. w orzeczeniu powiatowego zespołu, poza ustaleniem niepełnosprawności lub stopnia niepełnosprawności, powinny być zawarte wskazania dotyczące w szczególności konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji,

W niniejszej sprawie Sąd nie mając wiedzy z zakresu medycyny, dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu psychiatrii, na której oparł swoje ustalenia, a wnioski biegłego przyjął jak własne. P. K. spełnia przesłanki zaliczenia

go do znacznego stopnia niepełnosprawności z powodu autyzmu dziecięcego oraz upośledzenia umysłowego. U odwołującego się małoletniego występuje naruszenie sprawności organizmu wywołane schorzeniem autyzmu oraz upośledzeniem umysłowym w stopniu lekkim. Ze względu na wiek małoletniego nie jest on jeszcze osobą, która wchodzi na rynek pracy i można analizować jej zdolność do pracy. Na ten moment małoletni odwołujący się pozostaje uczniem szkoły średniej – klasy o profilu cukierniczym. Małoletni jest osobą wymagającą, w celu pełnienia ról społecznych, stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innych osób w związku z niezdolnością do samodzielnej egzystencji. Z ustaleń Sądu wynika, że potrzeby małoletniego przekraczają potrzeby osoby w jej wieku w stopniu znacznym, co oznacza, że jest osobą w znacznym stopniu niesamodzielną. Przejawia bardzo duże trudności w kontakcie z innymi osobami, w tym rówieśnikami i rodziną. Nie jest w stanie samodzielnie wykonywać czynności samoobsługowych takich jak robienie zakupów, jedzenie. Ma trudności z dostosowaniem swojego ubioru do warunków pogodowych. Ubrania wybierają mu rodzice, tak, aby ubranie było adekwatne do pogody. Odwołujący się ma trudności z komunikowaniem swoich potrzeb. Ponadto jest on osobą agresywną z różnych powodów. Samodzielne funkcjonowanie małoletniego bez pomocy i nadzoru, opieki innych osób nie jest możliwe. Wymaga stałej pomocy i opieki innych osób w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji.

Reasumując orzeczenie WZON jest niezgodne z prawem w zakresie, w jakim utrzymuje w mocy orzeczenie MZON zaliczające odwołującego się do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności. Zasadnym jest zaliczenie P. K. do znacznego stopnia niepełnosprawności do 1 lutego 2024 roku. Jednocześnie Sąd wskazuje, że u małoletniego odwołującego się występuje konieczność stałej i długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji. Ta konieczność jak podano wyżej jest jednym z elementów znacznego stopnia niepełnosprawności.

Mając na względzie powyższe orzeczono jak w sentencji wyroku.

Zarządzenie odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozwanego.